

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 13. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p13_bZONE1447079.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Nu skulde man nok tænke, at den gamle Orgon, som fandt den rige Sølv-Aare, og følgelig blev meget rig, klædede sig ikke i andet end Hermelin, Zobel etc. Ney, mæn! Orgon, som hidtil havde baaret en Overkiol af Ulve-Skind, blev nu saa sparsom, eller rettere gierrig, at han ey allene solgte denne, men endog købte sig en ringere. Dette var atter en Følge af Sølvets Opdagelse, at nogle bleve slagne med Blindhed af denne Metal, og Hukommelsen saa svækket, at de næsten glemte at drikke, æde og klæde sig anstændig. Dog var disses Tal just ikke meget stort, som saa aldeles henfaldt til Gierrighed, og i vore Tider skal man ikke finde een blant tusinde, der ligner Orgon. Altsaa maa vore Tider være bedre end hiine. Ja, vil man sige: har man ikke saa mange Sømmenskrabere, saa har man des flere Adspreedere. Hvilket er verst? Det overlader jeg til de Lærde, at dømme i. Jeg holder mig ved Overkiolerne.